

ortopedist

RÖPORTAJ: DR. NADİR ŞENER

fotoğrafçılar

İSMAIL AYGAN, TAYFUN AÇIKGÖZ, ERTUĞRUL AYDIN, MURAT GÜRÜN VE ENGİN AKGÜN.

ONLAR, BURSALI BEŞ ORTOPEDİST. BEŞ MESLEKTAŞI, UZMANLIK ALANLARI DIŞINDA BİRLEŞTİREN BİR BAŞKA TUTKU İSE FOTOĞRAFÇILIK. BEŞ MESLEKTAŞ, FOTOĞRAF SANATINA DUYDUKLARI MERAK İLE DE FARK YARATIYOR.

BURSA FOTOĞRAF SANATINDA TÜRKİYE'NİN ÖNDE GELEN ŞEHİRLERİNDEN BİRİSİ. Çok aktif bir fotoğrafçılık derneği var. Türkiye'nin ilk ve tek fotoğraf festivali Bursa'da düzenleniyor. Dahası Bursalı ortopedistlerin fotoğraf merakı da fark yaratıyor. Fotoğrafçılığa emek veren Bursalı beş meslektaşımızla fotoğrafçılık üzerine konuştuk.

Nadir Şener: Neden fotoğrafçılık? Nasıl başladınız?

Ertuğrul Aydın: Fotoğraf merakım çocuk yaşlarda başladı. Bir çocukluk arkadaşım dergilerden fotoğraflar çeker, agrandizörle çoğaltır, mahalledeki çocuklara satardık. Bu merakım üniversitede de devam etti. 1998 yılında Bursa Fotoğraf Sanatı Derneği (BUFSAD) kurslarına gittim. Bu kursların fotoğrafçılık konusunda bana çok katkısı oldu, bakış açımı değiştirdi.

Nadir Şener: BUFSAD'ın, Bursa'da fotoğrafçılığa katkısı çok fazla değil mi? Bu sayede Bursa fotoğrafçılık konusunda iyi bir yerde sanırım?

Ertuğrul Aydın: Kesinlikle. Özellikle Fotofest'in başlamasıyla Bursa fotoğrafçılığı çok yol aldı. Bizler de bu aktivitelere katılmayı, fotoğraf izlemeyi çok seviyoruz. Genellikle doğa ve gezi fotoğrafçılığı yapıyorum. Bursa'nın fotoğrafçılık konusundaki öncü konumu bizleri de etkiliyor ve ileriye taşıyor. Bundan sonra da fotoğraf hobisine aynı şekilde devam etmeyi planlıyorum.

Nadir Şener: *Hiç hastanede veya ameliyathanede fotoğraf çekmeyi denediniz mi?*

Ertuğrul Aydın: Yok, hiç hastanede fotoğraf çekmeyi düşünmedim. Ben, yine gezi ve doğa fotoğrafçılığı ile devam etmeyi düşünüyorum.

Nadir Şener: *Sanırım içinizde ilk fotoğrafçılığa başlayan Ertuğrul Abi'ydi? İkinci kim?*

Engin Akgün: Benim fotoğraf aşkım 1977 yılında analog bir Yashica marka makine ile oldu. Üniversiteden sonra kompakt makinelerle çekmeye başladım ancak bu daha çok anı ve keyif fotoğrafçılığı şeklindeydi. 2008 senesinde ise kendimi bir boşlukta hissettim. Farklı olarak bir şeyler yapmayı istedim. Fotoğrafçılığa daha çok önem vermek istedim. Bu işin eğitimini aldım. Sonrasında bir dijital makine aldım. Fotoğraf çekerken çok mutluyum. Fotoğrafçılık ile alımda üçüncü bir gözün açıldığını hissediyorum. Dünyaya farklı bakıyorum artık. Ailede bütün herkesi de fotoğrafçılığa bulaştırdım. Çoluk

İsmail Aygan

çocuk herkes elinde bir makine dolaşıp duruyoruz etrafta.

Nadir Şener: Gelecek planlarında var mı fotoğrafçılık?

Engin Akgün: Yaşlandıktan sonra yapar mıyız, bilmiyorum! Elimiz titremezse yaparız diye düşünüyorum.

İsmail Aygan: BUFSAD'a 66 yaşında gelen makine mühendisi bir abimiz var. İki yıl önce fotoğrafçılık ile tanışmış, bir yıl da uçmuş, şimdi Marmara Üniversitesi Fotoğrafçılık Bölümü birinci sınıf öğrencisi. Benim çıkmadığım tepelere çıkıp, en iyi fotoğrafı çekmeye çalışıyor.

Nadir Şener: Murat sen de Ertuğrul Abi ile kurs arkadaşısın değil mi?

Murat Gürün: Sayılır. Ben de 1998'de BUFSAD'da Ertuğrul'dan bir sonraki kursa katıldım. Birlikte hobi olarak fotoğrafçılıkla uğraşmaya karar vermiştik. 1996 yılında birlikte gittiğimiz Amerika'dan bir arkadaşımıza danışarak birer SLR fotoğraf makinesi aldık. İlk çekimimizi de Fransa'nın Nice kentinde yine birlikte yaptık. Çektiğimiz fotoğrafları gören eşim "Çektiğiniz fotoğraflar bunlar mı? Ben küçük makinamla bile daha güzelini çekerim" demişti. Gerçekten fotoğraflara bakınca, makinenin kalitesi ile fotoğrafların teknik kalitesi arasındaki ters orantıyı görünce, birlikte fotoğraf kursuna gitmeye karar verdik. Daha sonra ileri fotoğrafçılık kursunu aldık. Ben de daha çok gezi ve doğa fotoğrafçılığına meraklıyım.

Nadir Şener: İsmail peki sen nasıl başladın?

İsmail Aygan: Fotoğrafçılığa Van'da asistanken başladım. Japon pazarından aldığımız makineyle akşamları röntgenleri negatoskopa asar, fotoğraflarını çekerdik. İki, üç

saat onları çeker sonra götürür banyo yaptırırız. Böylece yayın hazırladık. Böyle başladık. Daha sonra geziye gittiğimiz yerlerde çekmeye başladık. İçine girdikçe fotoğrafçılığın bir derya olduğunu gördüm. Her bir grupta, farklı yerlerde yeni bir şeyler öğreniyorsun, bakış açın geliyor. Fotoğrafçılığın sayamayacağım kadar dalları var. Makro çekim var, uzay çekimi var, doğa çekimi var. Kendinize has bir şeyi bulmaya çalışıyorsunuz. Fotoğrafçılık giderek daha çok ilgimi çekiyor, merakım artıyor. Bu işin eğitimini alınca eski fotoğraflarınızı beğenmemeye başlıyorsunuz. Sürekli daha yeni fotoğraflar çekmek istiyorsunuz. Bakış açınız değişiyor. Dünyaya bambaşka bakmaya başlıyorsunuz. Bunlar güzel şeyler. Mesleğin stresini atabildiğim hobim fotoğraf oldu. Bir sürü şeyi denedim ama en çok keyif aldığım fotoğraf oldu.

Nadir Şener: Tayfun Abi sizin fotoğraf merakınız nasıl başladı?

Tayfun Açıkgöz: Benim de arkadaşlarım gibi başladı. Üniversite yıllarında güç bela aldığım bir makinem vardı. O dönemler fotoğraf

bir hayli uğraştırıcıydı. Uzun bir sessizlik sonrası Bursa'da ben de arkadaşlarımdan izinden gittim. BUFSAD'ın fotoğraf kursundan sonra insan tabii daha farklı bakmayı öğreniyor. Aslında fotoğraf hayatı paylaşmak. Her fotoğrafın bir dili var ama bu dil sessiz bir dil, fotoğraf çeken ile fotoğrafa bakan kişi arasında. Her fotoğrafın bir hikayesi var, size anlatmak istediği. Benim aslında ilgi duyduğum konular var. Kapılar, sokak saatleri, merdivenler, sokak satıcıları gibi. Bunlardan dünyanın dört bir yanından çok sayıda fotoğrafım var elimde. Özellikle kapılardan oluşan

Bursalı ortopedistlerin fotoğrafçılık merakı çok konuşuluyor. Farklı dönemlerde BUFSAD kurslarına katılan beş meslektaş da çektikleri fotoğraf kareleri ile fark yaratıyor.

Tayfun Açıkgöz

dünyanın değişik ülkelerinden derlediğim slayt gösterim var. Bir, iki sergiye de katıldım. Bunlardan toparlayıp ileride kişisel bir sergi yapmayı da planlıyorum gelecek için. Fotoğraf uğraşısını tüm arkadaşlarıma özellikle öneriyorum. Aradıkları güzellikleri bulacaklar ve hayatı bizlerle paylaşmaktan büyük bir keyif alacaklarına inanıyorum.

Nadir Şener: *Sizlerin yok mu sergi niyeti?*

Murat Gürün: Kişisel sergi açmanın oldukça zahmetli olduğunu düşünüyorum. Değişik sergilerde yer aldım ama hiç kişisel sergim olmadı.

Nadir Şener: Belki Bursa Tabip Odası'nın orada olabilir.

Murat Gürün: Bursa Tabip Odası her yıl 14 Mart'ta toplu olarak sergi açıyor.

Nadir Şener: Anladığım kadarıyla hepiniz bir taraftan gezerken bir taraftan da fotoğrafçılığa devam ediyorsunuz. Bu çok keyifli olsa gerek?

Murat Gürün: Aslında öyle değil. Aynı anda hem gezip hem de fotoğraf çekemiyorsunuz. Bir yere gittiğim zaman daha önce hangisini yapmadıysam onu yapmaya çalışıyorum. Örneğin, daha önce yeterince fotoğraf çektiğim bir yeri artık olabildiğince gezmeye, görmeye çalışıyorum. Çünkü fotoğraf çekmeye odaklanınca gezdiğinden bir şey anlamıyorsun. Her şeye fotoğraf gözüyle bakıyorsun. Sonra eşim çevrede gördüklerini anlattığında, ben hiçbirini hatırlamıyorum. Biz eskiden gezmeye gittiğimiz yerlerde Ertuğrul ile önce çıkar keşif yaptık, "Nereleri çekeceğiz? hangi saatte ışık iyi olur?" diye. Sonra her şeyi bir kenara bırakarak, gidip o saatlerde fotoğraf

çekerdik. Fotoğraf çekmek için farklı bir organizasyon olmalı. Her şeyi fotoğrafa göre planlamalısınız.

Nadir Şener: Umarım bundan sonra öyle gezileriniz bol olur. Hepinize geldiğiniz için teşekkür ederim. Hep beraber bir fotoğrafınızı alalım mı? Ama ben çekeceğim. Çok profesyonel olmayacaktır.